

عنوان مقاله:

بررسی رابطه رهبری تحول گرا با انگیزه پیشرفت با میانجیگری امید شغلی در دست اندرکاران آموزشی دارالمعلمین عالی ولایت (استان) فراه

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس علمی دستاوردهای نوین در مطالعات علوم مدیریت، حسابداری و اقتصاد ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عبدالغفور فقیری - ارشد گروه مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

نوید حبیبی - استادیار گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه رهبری تحول گرا با انگیزه پیشرفت با میانجیگری امید شغلی در دست اندرکاران آموزشی دارالمعلمین عالی ولایت (استان) فراه می باشد. جامعه پژوهش همه معلمان و دست اندرکاران آموزشی ولایت فراه بودند که با توجه به اینکه حجم کل جامعه ۵۸ نفر بود، همین تعداد به عنوان نمونه و به صورت در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه رهبری تحول گرای باس و اولیو، پرسشنامه انگیزه پیشرفت هرمنس و پرسشنامه امید شغلی میلر بودند. داده های پرسشنامه پس از جمع آوری از طریق آزمون تحلیل مسیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند نتایج آزمون تحلیل مسیر نشان داد که رهبری تحول گرا به طور مستقیم 0/35 و غیر مستقیم 0/22 در مجموع 0/57 بر انگیزش پیشرفت تاثیر دارد. همچنین متغیر میانجی امید شغلی 0/49 بر انگیزش پیشرفت تاثیرگذار است. از بین مولفه های رهبری تحول گرا تنها نفوذآرمانی تأثیری بر انگیزه پیشرفت نداشت و باقی زیرمقوله ها تأثیر معناداری بر متغیر وابسته داشتند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های آماری می توان گفت که رهبری تحول گرا به واسطه امید شغلی بر انگیزه پیشرفت تأثیر معناداری می گذارد

کلمات کلیدی:

رهبری تحول گرا، انگیزه پیشرفت، امید شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144723>

